mist. Suure tõuke tegelikuks ühinemiseks andis ka Põllutöökoja valimine, mis aset leidis 1931. a. lõpu poole. Põllutöökoja valimisteks ühinesid eelnimetatud keskrühmad ja nendega liitusid ka asunikud. Esineti ühiste nimekirjadega ühiste nimede all. Mõnelt poolt ei peetud sugugi võimatuks, et tulevikus keskrühmitistega kaasa tulevad ka asunikud.

Kuigi Põllutöökoja valimistel vastastena esinesid põllumeeste kogud ja asunikud, oli nende vahel siiski kõnelusi olnud nende kahe rühmitise liitmiseks. Viimase teostamisest anti Riigikogus teada 26. jaan. Kolm päeva hiljem teatasid Riigikogule ka rahvaerakondade ja tööerakonna riigikogu rühmad, et nad on liitunud ühiseks riigikogu rühmaks. Nendega ühines ka majandusrühm. Seega oli Riigikogu, mis varem koosnes 10 rühmitisest, kujunenud 7 rühmitiseks. Riigikogu töö seisukohalt oli tekkinud peamiselt kolme rühma süsteem (tõelikult ju rohkem, kuid teised olid väikesed ja positiivsest tööst mitteosavõtjad), millest oli varem aastaid kõneldud kui ideaalsest ja ihaldatavast seisundist.

Rühmade ühinemisteadaanded võeti kõigi kodanikkude poolt vastu suure rahuldustundega ja lootusega, et järgneb parem ja positiivsem koostöö, mida senini olid takistanud rohkete erakondade lahkhelid. Ühinemine leidis tähelepanu ka välismail, eriti aga lähemate naabrite juures.

Riigikogu valimiste järel viidi lubaduste kohaselt läbi erakondade tegelik ühinemine. Kujundati vastavad komiteed ja osakonnad kohtadel, nii et 1932. a. lõpul võidi kõnelda juba liitunud erakondadest, kuigi organisatsiooniliselt ei ole veel täiesti ühte sulanud. nad organisatsiooniliselt ei ole veel täiesti ühte sulanud.

Eesti kroonika 1932 , lk. 18